

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobkyně:

Ing. M. A.

bytem X

zastoupena advokátem JUDr. Josefem Weiglem
sídlem Nové Dvory 90

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje
se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, č. j. 054959/2023/KUSK-DOP/Svo,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Dobříš vydal dne 27. 2. 2023 pod č. j. MDOB 15281/2023/Von rozhodnutí, jehož výrokem I. nařídil žalobkyni (a čtyřem dalším osobám) do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí odstranit nepovolenou překážku v podobě 3 kusů ocelových plotových sloupků a drátěného pletiva na pozemku p. č. X v katastrálním území X (stejně jako všechny pozemky uváděné dále v tomto rozsudku). Výrokem II. uložil žalobkyni (a oněm čtyřem osobám – každému jednotlivě) do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí odvolala. Žalovaný odvolání proti výroku I. zamítl a tento výrok potvrdil. Výrok II. změnil tak, že náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč rozdělil mezi žalobkyni a další čtyři osoby a jmenovitě určil, kdo má zaplatit jakou částku; žalobkyni uložil zaplatit na náhradě nákladů řízení do 15 dnů od právní moci rozhodnutí 200 Kč (dále jen „napadené rozhodnutí“).
3. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby je soud zrušil.

Žaloba

4. Žalobkyně uvádí, že městský úřad řízení zahájil z podnětu Mgr. X, vlastníka rodinného domu č. p. X, jenž je součástí pozemku p. č. st. XA, a pozemku p. č. XB. Na základě jeho podnětu rovněž došlo k vydání rozhodnutí, že na pozemku p. č. X je veřejně přístupná účelová komunikace (o jeho zákonnosti se u zdejšího soudu vede řízení pod sp. zn. 54 A 69/2022). Žalobkyně pokládá snahu Mgr. X za účelovou. Má za to, že pokud se Mgr. X stal vlastníkem domu č. p. X, aniž by k němu měl zajištěn přístup, jde tento problém k jeho tíži. Jeho pochybení nelze řešit na úkor žalobkyně. Dále žalobkyně poukazuje na to, že Mgr. X k přístupu na své pozemky nutně nepotřebuje využívat právě pozemek p. č. X. Jeho rodinná příslušnice Mgr. Y totiž vlastní celou řadu okolních pozemků (p. č. XC, XD, XE a mnohé další), po nichž by bylo možné vést cestu pro spojení domu č. p. X s obecní komunikací na pozemku p. č. XF. To by však pro rodinu X nebylo výhodné, protože tyto pozemky (toho času pole) se mají podle územního plánu X výhledově měnit na stavební.
5. Žalobkyně namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami, a proto je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
6. Dále žalobkyně namítá, že to, co umístila na pozemek p. č. X, není pevná překážka ve smyslu § 29 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Nijak totiž nebrání užívání komunikace na pozemku p. č. X třetími osobami, ani neomezuje její průjezdnost. Na pozemku p. č. Y veřejně přístupná účelová komunikace vymezena není.
7. Žalobkyně rovněž namítá, že není vůbec jasné, zda se sloupky skutečně nachází na veřejně přístupné účelové komunikaci. Tu rozhodnutí městského úřadu ze dne 28. 2. 2022, č. j. MDOB 11488/2022/Von, vymezuje zcela nejasně – v podstatě je namalovaná rukou do katastrální mapy, přičemž katastrální mapa je sama o sobě v místě hranice pozemků p. č. X a Y velmi nepřesná (odchylka střední souřadnicové chyby může být až 1 metr). I sloupky jsou v obrazové příloze prvostupňového rozhodnutí zakreslené jen rukou.
8. Konečně žalobkyně tvrdí, že Mgr. X neprokázal, že by měl komunikační potřebu. Neprokázal totiž, že má právo vstupovat na pozemky p. č. XA a XB ve vlastnictví Mgr. Y a po nich pokračovat k domu č. p. X.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že správní orgány neměly jinou možnost, než nepovolenou pevnou překážku odstranit. O tom, že na pozemku p. č. X existuje veřejně přístupná účelová komunikace, bylo pravomocně rozhodnuto. Že je na tomto pozemku veřejné prostranství, vyplývá i ze skutečnosti, že jde o část ulice X [srov. § 28 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)]. Veřejná prostranství jsou přístupná každému bez omezení bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru (§ 34 zákona o obcích). Celý spor je

podle žalovaného motivován tím, že uživatelé této komunikace odmítají část pozemku p. č. X od jeho vlastníků (mezi něž patří i žalobkyně) odkoupit.

10. Žalovaný uvádí, že žalobní námitky jsou zcela obecné a shodují se s námitkami uplatněnými v odvolání. Je téměř jisté, že překážka stojí na pozemku ve vlastnictví žalobkyně (pokud by byla na pozemku p. č. Y, jeho vlastník by se tomu jistě bránil). Z vyjádření ze dne 30. 12. 2022 vyplývá, že všichni spoluvlastníci jsou se stavbou srozuměni. A je jisté i to, že stavba přerušila užívanou komunikaci – na fotografiích ve správním spisu i veřejně dostupných snímcích služby Panorama na serveru www.mapy.cz jsou patrné vyjeté koleje v místě, kde nyní provozu brání plot.
11. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení žaloby soudem

Splnění podmínek řízení

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Proto žalobu věcně projednal. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a přezkoumal je v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť s tím oba účastníci vyslovili implicitní souhlas (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Dokazování soud neprováděl.

Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné

13. Žalobkyně nejprve namítá, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože se žalovaný nevypořádal se všemi uplatněnými námitkami. Takto obecně formulovanou námitku nepřezkoumatelnosti (žalobkyně neuvedla, jakou konkrétní námitku, resp. jaký argument žalovaný opomněl vypořádat) nemůže soud vypořádat jinak než také jen obecně.
14. Námitky, které žalobkyně uplatnila v řízení v prvním stupni (že stavba nestojí na pozemku p. č. X, že není překážkou a že komunikaci nepřerušuje), se zčásti shodují s námitkami uplatněnými v odvolání. K těmto námitkám se vyjádřil už městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí, kde srozumitelně vysvětlil, že v řízení není třeba přesně určit, kde přesně se překážka nachází (zda na pozemku p. č. X, nebo na jeho hranici s pozemkem p. č. XA). Pro věc to totiž není podstatné – klíčové je, že veřejně přístupné účelové komunikace slouží ke spojení nemovitostí s dalšími komunikacemi, a proto je bez povolení oplocovat nelze. Komunikace na pozemku p. č. X slouží (minimálně) k zajištění přístupu k pozemku p. č. XA a rodinnému domu č. p. X. Žalovaný se s jeho závěry ztotožnil, v napadeném rozhodnutí je ještě doplnil a vypořádal i další námitky uplatněné v odvolání. Poukázal zejména na to, že ze skutečnosti, že existence veřejně přístupné účelové komunikace byla deklarována na pozemku p. č. X, nelze dovozovat, že komunikace nepokračuje na pozemek p. č. XA a dál. Námitky proti vymezení cesty na pozemku p. č. X už žalovaný posoudil v rozhodnutí vydaném v řízení o určení existence veřejně přístupné účelové komunikace, na něž se odkázal.
15. Takové vypořádání námitek pokládá soud nejen za dostatečné, ale i za logické a přesvědčivé. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Námitka je nedůvodná.

Námitky vůči existenci veřejně přístupné účelové komunikace jsou nedůvodné

16. Žalobkyně v žalobě zpochybňuje smysl existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. X. Mínil, že pokud se Mgr. X nemůže dostat ke svému domu č. p. X, je to jeho problém, a navrhuje mu alternativní cestu přes přilehlá pole ve vlastnictví Mgr. Y. Současně tvrdí, že Mgr. X neprokázal nutnou komunikační potřebu, protože nedoložil, že má právo vstupovat na pozemky p. č. XA a XB ve vlastnictví Mgr. Y.
17. Městský úřad k námitkám, jimiž žalobkyně vyvracela kumulativní naplnění všech znaků, které jsou nezbytné pro existenci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. X, odkázal na své předchozí rozhodnutí ze dne 28. 2. 2022. Tímto rozhodnutím městský úřad existenci veřejně přístupné účelové komunikace deklaroval. Soud je má k dispozici ze své úřední činnosti, protože je součástí správního spisu předloženého v řízení sp. zn. 54 A 69/2022 a i účastníci tohoto soudního řízení jsou s ním obeznámeni. Soud shrnuje, že městský úřad shledal, že v případě komunikace na pozemku p. č. X jsou naplněny všechny zákonem a judikaturou požadované znaky veřejně přístupné účelové komunikace. Jde o dopravní cestu (1), protože při místním šetření se zjistilo, že je cesta v terénu zcela zřetelná, zpevněná živичným povrchem a zjevně určená k užití vozidly i chodci. Komunikace také naplňuje účel stanovený zákonem (2), protože už několik desítek let slouží k propojení bytových domů č. p. XA a XB (včetně garáží) a rodinného domu č. p. X s ostatními veřejnými komunikacemi. Městský úřad rovněž dovodil, že vlastník dal s takovým využitím pozemku souhlas (3), k čemuž došlo v roce 1978. Tehdy Okresní národní výbor v X odevzdal pozemek (tehdy část pozemku p. č. Xbis) Okresnímu výstavbovému družstvu, aby zde postavilo nynější bytové domy č. p. XA a XB. Od doby jejich vybudování sloužila tato komunikace jako jejich hlavní spojení s jinými veřejnými komunikacemi. Takové užívání pozemku p. č. X tolerovali i noví vlastníci (mezi něž patří i žalobkyně) a nikdy nevyjádřili s užíváním komunikace nesouhlas. Souhlasili s ním tedy konkludentně. Konečně městský úřad shledal, že komunikace plní funkci nezbytné komunikační potřeby (4), protože jde o jedinou příjezdovou cestu k bytovým domům č. p. XA a XB a rodinnému domu č. p. X (jediná v úvahu připadající alternativní cesta zanikla zastavěním v roce 1991). Žádné alternativní (ani méně pohodlné) napojení těchto domů na veřejnou komunikaci neexistuje. Žalovaný se s tímto odkazem v napadeném rozhodnutí ztotožnil.
18. Žalobkyně zpochybňuje, že by veřejně přístupná účelová komunikace na pozemcích p. č. X, XA a XB řešila nezbytnou komunikační potřebu ve vztahu k domu č. p. X. Tyto námitky odpovídají tomu, že umístěná překážka (sloupky a plot) na pozemku p. č. X nebrání příjezdu k bytovým domům č. p. XA a XB – brání pouze pokračování na pozemek p. č. XC a dál k domu č. p. X.
19. Soud nejprve podotýká, že nesouzní s pohledem žalobkyně, že existence (resp. deklarace) veřejně přístupné účelové komunikace na uvedených pozemcích představuje řešení situace „na její úkor“, ačkoli vlastník domu č. p. X by si měl zajistit přístup ke svým nemovitým věcem sám, protože je to „jeho problém“. Tento pohled na věc do značné míry popírá principy, na nichž koncepce veřejně přístupných účelových komunikací stojí. Existence veřejně přístupné účelové komunikace, na které ze zákona panuje režim tzv. obecného užívání (§ 19 zákona o pozemních komunikacích), jistě může vlastníka omezovat ve výkonu jeho vlastnického práva ve vztahu k pozemku, přes který komunikace vede. Jak dovodil Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 1. 2008, sp. zn. II. ÚS 268/06, existence veřejně přístupné účelové komunikace stojí (mimo kritérií vyžadovaných zákonem o pozemních komunikacích) na souhlasu vlastníka s veřejným užíváním cesty a současně na nezbytné komunikační potřebě (ve smyslu nemožnosti zajistit přístup jiným způsobem, který by

zásah do vlastnického práva nevyžadoval), čímž jsou práva vlastníka chráněna dostatečně. Z toho vychází i judikatura NSS (podrobně např. rozsudek ze dne 25. 11. 2015, č. j. 3 As 62/2015-43).

20. Dále platí, že veřejně přístupná účelová komunikace vzniká naplněním znaků požadovaných zákonem (existence cesty v terénu a plnění zákonného účelu) a judikaturou (souhlas vlastníka a nutná komunikační potřeba). Ukáže-li se taková potřeba, vydá silniční správní úřad rozhodnutí, kterým se tato veřejně přístupná účelová komunikace deklaruje (nejde tedy o rozhodnutí konstitutivní, kterým by se tato veřejně přístupná účelová komunikace teprve zřizovala). Rozhodnutí silničního správního úřadu reaguje na objektivní okolnosti v místě a hodnotí, zda došlo k současnému naplnění požadovaných znaků. Silniční správní úřad nehodnotí, jaké uspořádání poměrů v místě by bylo nejvhodnější.
21. Naopak jestliže na pozemcích p. č. X, XA a XB veřejně přístupná účelová komunikace existuje, což bylo deklarováno rozhodnutím městského úřadu ze dne 28. 2. 2022, č. j. MDOB 11488/2022/Von, pak má každý – včetně vlastníka rodinného domu č. p. X – právo na její bezplatné užívání obvyklým způsobem (v intencích § 19 zákona o pozemních komunikacích). V takové situaci by byl požadavek, aby si kdokoli zajistil přístup ke své nemovité věci, k níž přistupuje po této veřejně přístupné účelové komunikaci, jinak (zejm. prostředky soukromého práva), zásahem do jeho práv (resp. práva veřejnosti) na obecné užívání.
22. Soud se dále zabýval konkrétními žalobními námitkami proti naplnění kritéria nezbytné komunikační potřeby.
23. Soud nepřisvědčil argumentu, že zde existuje alternativní cesta. Žalobkyně poukazuje na to, že Mgr. Y (rodinná příslušnice Mgr. X) vlastní celou řadu okolních pozemků (p. č. XA, XB, XC a mnohé další), po nichž by bylo možné vést cestu pro spojení domu č. p. X s obecní komunikací na pozemku p. č. XC.
24. Soud v první řadě připomíná, že veřejně přístupné účelové komunikace slouží (mj.) k spojení *nemovitosti* s ostatními pozemními komunikacemi (§ 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Nemovitou věc nelze ztotožňovat s osobou jejího vlastníka. Zatímco vlastnické poměry se mohou rychle a často měnit, nemovité věci se obvykle vyznačují jistou trvalostí. Pro posouzení existence veřejně přístupné účelové komunikace není podstatné, které osoby jsou aktuálními vlastníky nemovité věci, o jejíž napojení na veřejnou komunikaci jde, pozemků, na nichž se veřejně přístupná účelová komunikace deklaruje, ani pozemků, na nichž může případně existovat alternativní spojení. Skutečností, že dům č. p. X vlastní Mgr. X a pozemky, na nichž může podle žalobkyně vzniknout jiná cesta, Mgr. Y, kteří jsou – podle tvrzení žalobkyně (soud tuto otázku pro nadbytečnost nezkoumal) – příbuzní, nemají pro posouzení kritéria nezbytné komunikační potřeby vůbec žádný význam. Jde o napojení domu č. p. X na pozemní komunikaci, ať je jeho vlastníkem kdokoli.
25. Pro věc je zásadní, že – jak uvádí sama žalobkyně – na uvedených pozemcích ve vlastnictví Mgr. Y se momentálně žádná cesta nenachází. Z judikatury NSS přitom vyplývá, že pro nenaplnění znaku nutné komunikační potřeby musí alternativní cesta reálně existovat (rozsudek ze dne 18. 11. 2015, č. j. 8 As 32/2015-32, bod 14). Samotná skutečnost, že zde jsou v té nejobecnější rovině dány podmínky pro budoucí vznik cesty, po které by eventuálně bylo možné zajistit spojení domu č. p. X s ostatními pozemními komunikacemi, nemůže mít vliv na posouzení kritéria nezbytné komunikační potřeby v současné chvíli (resp. ke dni rozhodování městského úřadu).

26. Soud nepřisvědčil žalobkyni ani v názoru, že podmínka nezbytné komunikační potřeby nebyla naplněna proto, že se v řízení neprokázalo, že by měl Mgr. X přístup na pozemky p. č. XA a XB. Tedy že se neprokázalo, že se přes pozemek p. č. X skutečně dostane ke svému domu č. p. X. Tato otázka nebyla v řízení vůbec sporná. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalovaný je toho názoru, že veřejně přístupná účelová komunikace, která byla dosud deklarována pouze na pozemcích p. č. X, XA a XB, pokračuje dále přes pozemek p. č. XC a dál až k domu č. p. X – tedy že i v této části byla naplněna zákonem a judikaturou požadovaná kritéria. Ovšem proto, že o této části komunikace není žádný spor, a nikdo proto o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace v tomto rozsahu nežádal, tak ji městský úřad deklaroval jen na uvedených pozemcích. Nicméně o tom, že je tudy (a pouze tudy) možné dojet k domu č. p. X a realizovat tak nutnou komunikační potřebu, není pochyb.
27. Námitky zpochybňující existenci veřejně přístupné účelové komunikace na pozemcích p. č. X, XB a XC jsou nedůvodné.

Správní orgány zjistily umístění plotu s dostatečnou přesností

28. Žalobkyně namítá, že se v řízení nezjistilo, zda se sloupky a plot vůbec nachází na veřejně přístupné účelové komunikaci. Ta je totiž podle žalobkyně rozhodnutím městského úřadu ze dne 28. 2. 2022 vymezena jen vágně – jen namalovaná do katastrální mapy, jež je z povahy věci nepřesná. Městský úřad také nezjistil, kde přesně se sloupky nachází (v obrazové příloze prvostupňového rozhodnutí jsou zakreslené „od ruky“). Žalobkyně tvrdí, že sloupky umístila na hranici pozemků p. č. X a XB, kde už veřejně přístupná účelová komunikace není. S ohledem na omezenou míru přesnosti katastrálních map nelze určit, kde přesně se komunikace ve skutečnosti (v terénu) nachází.
29. Soud v první řadě uvádí, že byť je podle judikatury zpravidla nejvhodnějším způsobem vymezení hranic účelové komunikace vyhotovení geometrického plánu a jeho začlenění do správního rozhodnutí, postačuje i s ohledem na konkrétní okolnosti té které věci slovní vymezení komunikace, jestliže je při pohledu na katastrální mapu dostatečně určité (např. rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2016, č. j. 10 As 58/2015-68). Bude na uvážení silničního správního úřadu, aby na základě posouzení reálné situace v místě, resp. konkrétní posuzované veřejně přístupné účelové komunikace, vyhodnotil, zda postačuje slovní vymezení či toliko schématické zakreslení polohy komunikace do katastrální mapy ve spojení se slovním popisem. Grafické určení bude jistě nutné u rozsáhlejších pozemků či v případě, kdy by slovní popis nemohl poskytnout řádný podklad ve smyslu určitého polohového vymezení komunikace (viz rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky Pardubice, ze dne 7. 9. 2022, č. j. 52 A 6/2022-104). Analogicky tatáž kvalita podkladů postačuje i pro účely rozhodnutí o odstranění pevné překážky.
30. V posuzované věci není žádných pochyb o tom, kudy komunikace vede. Veřejně přístupná účelová komunikace deklarovaná rozhodnutím ze dne 28. 2. 2022 (jeho obsah je soudu znám z jeho úřední činnosti z řízení sp. zn. 54 A 69/2022) se nachází na částech pozemků p. č. X, XA a XB v rozsahu stávající živičné plochy, přičemž přílohou rozhodnutí o deklaraci této komunikaci je snímek katastrální mapy se zakreslením rozsahu komunikace. Z podkladů obsažených ve správním spisu (např. protokol z místního šetření ze dne 9. 12. 2022 a fotografie, které jsou jeho součástí) je nade vše pochybnost zřejmé, že tuto komunikaci plot přešel a znemožnil průjezd a průchod z pozemku p. č. X na pozemek p. č. XC a dále k domu č. p. X (z fotografií je jasné, že plot se nachází na pozemku p. č. X v části, kde je živičná

plocha – jde tedy o část tohoto pozemku, která byla deklarována jako součást veřejně přístupné účelové komunikace). Realitě zachycené na fotografiích obrazová příloha prvostupňového rozhodnutí odpovídá.

31. Na uvedených zjištěních plynoucích ze správního spisu není třeba cokoli upřesňovat. Požadavek žalobkyně, aby správní orgány nechaly umístění plotu přesně zaměřit, nemá žádné opodstatnění. Zodpovězení otázky, zda plot stojí na pozemku p. č. X, nebo přesně na jeho hranici s pozemkem p. č. XA, je pro právé posuzovanou věc nevýznamné. Ať totiž stojí plot tam či onde, v obou případech by zjevně blokoval veřejně přístupnou účelovou komunikaci, protože znemožňuje po ní pokračovat z pozemku p. č. X na pozemek p. č. XA a dál k domu č. p. X. Opatřování dalších důkazů, které by vedly k většímu (zbytečnému) zpřesnění umístění plotu, by bylo v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení. Pro potřeby řízení o odstranění pevné překážky bylo umístění plotu sestávajícího ze tří sloupků a pletiva zjištěno s dostatečnou přesností.

Sloupky a plot jsou překážkou na veřejně přístupné účelové komunikaci

32. Dále žalobkyně namítá, že sloupky a plot nepředstavují pevnou překážku ve smyslu § 29 zákona o pozemních komunikacích. Nijak totiž nebrání užívání komunikace třetími osobami, ani neomezují její průjezdnost.
33. Podle § 29 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích mohou být na vozovkách, dopravních ostrůvcích a krajnicích dálnice, silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace mohou umístěny pouze dopravní značky a zařízení kromě zábradlí, zrcadel a hlásek; ostatní předměty tvoří pevnou překážku.
34. Podle § 29 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích lze na pozemní komunikaci umístit pevnou překážku pouze na základě povolení silničního správního úřadu vydaného po projednání s vlastníkem dotčené pozemní komunikace a se souhlasem Ministerstva vnitra, jde-li o dálnici, v ostatních případech se souhlasem Policie České republiky. Povolení lze vydat pouze za předpokladu, že nebude ohrožena bezpečnost a plynulost silničního provozu a že žadatel o vydání povolení zajistí na svůj náklad všechna potřebná opatření.
35. Podle § 29 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích jsou vlastníci pevných překážek, na jejichž umístění nebylo vydáno povolení, povinni je na svůj náklad odstranit ve lhůtě stanovené silničním správním úřadem. Po marném uplynutí stanovené lhůty je vlastník, popřípadě správce dálnice, silnice nebo místní komunikace oprávněn odstranit pevnou překážku na náklady jejího vlastníka.
36. V posuzované věci není sporné, že k umístění sloupků a plotu na jižní straně pozemku p. č. X došlo bez povolení silničního správního úřadu a bez souhlasu Policie ČR. Žalobkyně však tvrdí, že to nebylo potřeba, protože o překážku nejde.
37. Z žalobní argumentace je zřejmé, že žalobkyně má dojem, že veřejně přístupná účelová komunikace existuje pouze na pozemku p. č. X, protože právě na něm (spolu s pozemky p. č. XA a XB) ji deklaruje rozhodnutí městského úřadu ze dne 28. 2. 2022. To však není pravda. S takovým postojem by bylo s trochou nadsázky možno oplotit celý soubor pozemků p. č. X, XB a XC kolem dokola, s absurdním odůvodněním, že po veřejně přístupné komunikaci existující na tomto pozemku by i tak dalo jezdit (ačkoli by po ní nešlo nikam dojet). Jak ale výstižně poukázal městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí, smyslem účelových komunikací je spojovat nemovitosti s jinými pozemními komunikacemi

(shodně též § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích). Jinými slovy, komunikace na pozemku p. č. X by neměla bez návaznosti na jiné komunikace žádný smysl.

38. Jak již bylo řečeno, veřejně přístupná účelová komunikace deklarovaná rozhodnutím ze dne 28. 2. 2022 se nachází na pozemcích p. č. X, XA a XB. Na severní straně navazuje na pozemek p. č. XC ve vlastnictví obce X, tj. na další část ulice X, která se dále napojuje na Y třídu (silnice Y/X). V rozhodnutí se výslovně uvádí, že tato veřejně přístupná účelová komunikace slouží (minimálně) jako jediná příjezdová cesta k bytovým domům č. p. XA a XB a k rodinnému domu č. p. X. K tomuto domu komunikace z pozemku p. č. X pokračuje, a to patrně přes pozemky p. č. XA, XB a XC. Z pohledu na katastrální mapu je přitom zjevné, že sloupky a plot umístěné na jižní straně pozemku p. č. X příjezd k domu č. p. X po těchto pozemcích znemožňují. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobkyně, že sloupky a plot nebrání užívání komunikace, ani neomezují její průjezdnost. Soud souhlasí s žalovaným, že sloupky a plot *jsou* překážkou ve smyslu § 29 zákona o pozemních komunikacích.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

39. Žalobní námitky nejsou důvodné. A soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námitky. Proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Nestanoví-li zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a ostatně mu podle obsahu spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. února 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu